

жительная динамика показателей, которая характеризуется повышением анти-ЭТ-IgG и снижением

sCD14 с последующим повышением анти-ЭТ-IgG и снижением анти-ЭТ-IgA, sCD14 и LBP на 14 сутки.

УДК 616.71-018.46-002+616.728.3-007-008.1
© Притуло Л.Ф., 2010

РІВНІ ЦИТОКІНІВ КЛІТИННОГО І ГУМОРАЛЬНОГО ПРОФІЛЮ З РІЗНИМИ ФОРМАМИ ГОСТРОГО ГЕМАТОГЕННОГО ОСТЕОМІЄЛІТУ У ДІТЕЙ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ТИПУ ЗБУДНИКА

Притуло Л.Ф.

Крымский государственный медицинский университет им. С.П. Георгиевского, г. Симферополь.

Вступ. Гострий гематогенний остеомієліт у дітей протікає із значущою по тяжкості течії і прогнозу клінічної картиною. Летальність при остеомієліті дітей коливається від 2,7% до 3,2%. Показник летальності при септикопіємічній формі остеомієліту різко зростає - 16,2-18,3%. Неєфективність лікування зв'язується з неправильним діагнозом, неадекватністю прогностичних критеріїв і особливо при розвитку септичних станів.

Метою даної роботи стало вивчення прозапальних цитокінів у дітей з гострим гематогенним остеомієлітом залежно від форм ГГО, типів інфекційних агентів.

Об'єкт. Для вивчення прозапальних цитокінів при ГГО проведено дослідження у 110 дітей госпіталізованих в хірургічне відділення Республіканської дитячої клінічної лікарні м. Симферополя. Хворі гострим гематогенним остеомієлітом були розподілені таким чином: токсична, септико-піємічна і локальна. Залежно від тінкторіальних властивостей збудника пацієнти були розділені на 3 субгрупи: з грам-негативною, грам-позитивною і змішаною флорою.

Методи. Дослідження концентрації цитокінів (ІЛ-2, ІЛ-4, ІЛ-10, ІФ-γ) в сироватці крові здійснювали імуноферментним методом на основі двоетапного процесу з пероксидазою хрину як індикаторного ферменту.

Результати. При аналізі цитокінів клітинного типу (ІФ-γ, ІЛ-2) були отримані наступні результати: рівень ІФ-γ достовірно вище ($P < 0,01$) за контроль для всіх субгруп і форм ГГО за винятком змішаних субгруп септико-піємічної і локальної форм, для грам-негативної субгрупи токсичної форми значення ІФ-γ нижче ($P < 0,01$) в порівнянні з відповідною субгрупою септико-піємічної форми, в змішаній субгрупі септико-піємічної і локальної форм рівень ІФ-γ достовірно нижче ($P < 0,01$) в порівнянні з

грам-негативною грам-позитивною субгрупою і показниками контролю; рівень ІЛ-2 достовірно вище ($P < 0,01$) за контроль в грам-негативній і грам-позитивній субгрупах всіх форм, значення ІЛ-2 в змішаній субгрупі септико-піємічної форми достовірно не відрізняється від контролю, а рівень ІЛ-2 в змішаній субгрупі локальної форми достовірно нижче ($P < 0,01$) за контроль, в грам-негативній субгрупі токсичної форми рівень ІЛ-2 достовірно вище ($P < 0,01$) в порівнянні з аналогічною субгрупою септико-піємічної і локальної форм, в грам-позитивній субгрупі септико-піємічної форми рівень ІЛ-2 достовірно вище ($P < 0,01$) в порівнянні з аналогічною субгрупою локальної форми, при аналізі динаміки ІЛ-2 між субгрупами усереднені кожної форми було виявлено, що рівень ІЛ-2 достовірно вище ($P < 0,01$) в порівнянні із значенням іншим субгруп.

Аналіз цитокінів гуморального профілю (ІЛ-4, ІЛ-10) виявив наступні закономірності: рівень ІЛ-4 у всіх субгрупах і формах ГГО був достовірно нижче ($P < 0,05$) за контроль, за винятком змішаної субгрупи локальної форми, де його значення достовірно не відрізнялося від показників контрольної групи, в грам-негативній і грам-позитивній субгрупах значення ІЛ-4 були достовірно вище ($P < 0,05$) в порівнянні з аналогічними субгрупами септико-піємічної і локальної форм ГГО, рівень ІЛ-4 в грам-негативній субгрупі локальної форми був найнижчим; рівень ІЛ-10 у всіх субгрупах і формах ГГО був достовірно нижче ($P < 0,05$) за контроль, з найнижчими значеннями в грам-негативній субгрупі септико-піємічної і локальної форм.

Висновки. Грам-негативна інфекція при ГГО асоціюється з переважаанням цитокінів клітинного типу і пригноблення гуморального, при цьому, даний дисбаланс при грам-негативній флорі зв'язаний з гіперактивацією прозапальних медіаторів.

УДК 591.471.3.004.64:611.018.4*45*
© Прочан В.Н., 2010

ХИМИЧЕСКИЙ СОСТАВ КОСТЕЙ СКЕЛЕТА У БЕЛЫХ КРЫС РАЗЛИЧНОГО ВОЗРАСТА ПРИ НАНЕСЕНИИ ДЫРЧАТОГО ДЕФЕКТА БОЛЬШЕБЕРЦОВОЙ КОСТИ

Прочан В.Н.

Ауганский государственный медицинский университет

Цель исследования: изучить минеральный состав костей скелета белых крыс различного возраста при нанесении сквозного дырчатого дефекта в большеберцовой кости в условиях сохранения функциональной нагрузки на конечность, а также обосновать возможности коррекции выявленных отклонений биофлавоноидом кверцетином.

Материалы и методы исследования. Эксперимент был проведен на 252 беспородных белых крысах, распределенных на 3 возрастных группы: неполовозрелых (с исходной массой 40-45 г), половозрелых (130-140 г) и периода выраженных старческих изменений (300-315 г). В качестве контроля использовали интактных животных (1-ая группа). Ос-